

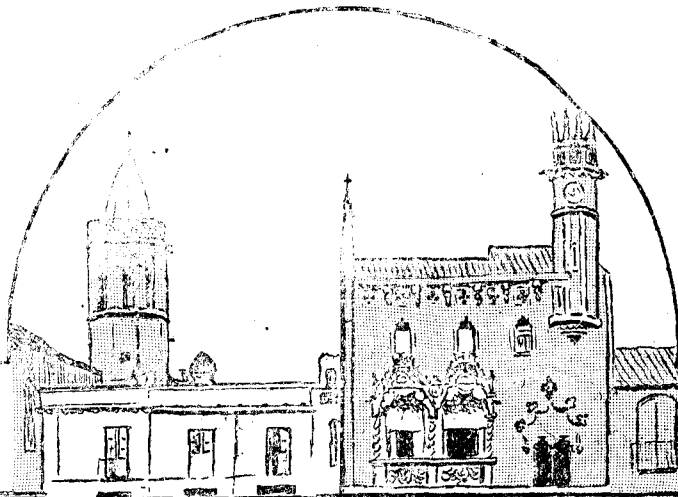
SOTSCRIPCIÓ

1 pesseta cada trimestre

Número solt, 15 céntims

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Plassa del Beatiar, 22, 1.r

FOC NOU

PERIÒDIC QUINZENAL NACIONALISTA

L'aparició de Foc Nou en els moments presents, es d'una oportunitat particular.

Es clar, que, a la «Joventut Nacionalista» li calia un orga que fos el definidor oficiós de la seva actitud, el defensor dels seus plets possibles, un vincle d'unió amb els correligionaris de la comarca i un mitjà de mantenir i augmentar l'entusiasme per a el seu ideal polític; pero, les circumstancies venen a imposar-li un nou comés, encare molt més bell.

Inaugurem una tasca d'apostolat patriòtic.

Sentim ben precisa la sensació de Catalunya triomfanta, i tot el nostre esforç havem d'esmerçar-lo en que, l'obra magna, l'obra capdal, tingui una gloriosa fita.

No diré, no diré mai, que tinguem desconfiança de la victòria, pero cal que tots els catalans que sentin el daler d'autonomia, estiguin junts en els moments decisius i formin un mur compacte per a rebutjar les darreres escames del enemic.

Havem de tenir fé amb els homes que han conduit la nostra hermosa i sagrada causa fins al llindar de la victòria i no tenim dret de negar-los-hi el nostre apoi, cabalment en els moments que més el necessiten, doncs l'obra de tants anys i tanta lluita, no l'han pas realitzada per assolir l'oprobri del poble.

Heusaquí com el nostre periòdic, actuant de propagandista ardit d'aquestes idees, ve a complir una missió ben alta i també a exercir un apostolat nobilíssim.

En aquesta obra que ha de mereixer la simpatia de tots els elements autonomistes del Vallés, ens fora grat qu'ens hi vegessim francament secundats, i, que ningú veigi en aquesta sincera invitació, més que la consecuenca del nostre programa, la naturalesa enlairada del qual, per damunt de les petiteses polítiques, ens resguarda de tot contagi innoble i ens posa a cobert de tota interpretació perfidiosa.

El nostre objectiu es d'expansió política i volem esser obrers esforçats de l'Espanya Imperial. La nostre actuació defuig el personalisme i per aixó no podem inspirar recel, més, si ni hagués, els fets curarán d'esvaïr-lo.

Es endebades fer una presentació més explicita d'aquest periòdic, i, en una frase, en una bella divisa que sempre marcará la pauta de la nostra conducta, palem condensar-la: «Tot per Catalunya».

A la premsa, entitats i autoritats locals.

Complint amb verdader gust un deurer de cortesia, vos adresem la nostra salutació i vos fem formal promesa de que, en totes les campanyes o en qualsevulla iniciativa encaminada a la major grandesa i prosperitat, jatsia d'ordre moral o material de Granollers, trobareu en nosaltres uns col-laboradors decidits i amatents.

LA REDACCIÓ.

FOC NOU

FOC NOU, foc nou! Feu-lo, jovent de Granollers el foc nou i que la flamarada sia inextingible i resplandeixi fulgurant en el firmament de Catalunya que està arborat per tots costats.

Per a que aixís sia, per a que aquest foc nou esdevingui potent i creador i no sia d'encenalls, sino de brasa forta, per a que no sorgi esmortuït pels que arreu s'aixequen victoriosos, cal que l'abrandin aires de fora, que no's fassi el foc amb branquillons raquitics, amb xucladores bardisses i plantes paràsites; al foc nou que a Granollers s'ha de fer s'hi han de portar materials e inspiracions de fora vila; entre mitj de les planes matisades de mil colors, de la comarca, al peu de les boscuries tant hermoses—que com les del Vallés no n'hi ha—hi creieu companys, que prou aportarán llurs elements i prestigis per a ajudar a encendre el foc nou de Granollers; i de la nostra ciutat de Barcelona, la ciutat de tots els catalans, que a tots els pobles de la Patria ampara i dignifica, també vindrán aquí alenades vivificadores que donarán perennitat, consistència i eficàcia a la flamarada regeneradora, que tants anys há, que la bona gent de Granollers espera.

FOC NOU, foc nou, redimeix a Granollers de pecats que no ha fet, purifica l'atmosfera tant viciadora, neteja el terror de tanta mala herba que hi ha crescut: que les teves lluissors despertin els cors cap a la bondat i les intel·ligències cap a la veritat.

J. MASPONS I CAMARASA.

COMENTARI

Nacionalisme regenerador

Are que la idea de Nacionalisme es un símbol de redempció i d'honradesa polítiques; are que arreu s'imposen avassalladores les reivindicacions regionals com jamai ho haguessin cregut ni volgut els caiguts de la vella política; are que l'Espanya del favoritisme, vol transformar-se en la Iberia de la germanor i del progrés simultani de son esperit econòmic i de la seva administració... are es l'hora de reformar una volta més l'encarnació a Catalunya d'aqueixa alenada vivificadora de renovació i bella mudansa.

A Catalunya ha nascut el verb meravellós i

subtil que en tot temps ha sigut l'ideal sublim de la seva grandesa; en el seu sí s'ha incubat lent i fermament la lleitor que ha arribat a fructificar amb el calor del entusiasme dels bons catalans, quins l'han guardat gelosos, com en un estoig, de les tempestes i pedregades que a son entorn l'espiaven amenassadores..., i a Catalunya, ont pel foc espiritual dels que han sigut els seus apòstols, bullien amb frenesia sos ideals de reconquesta, li ha tocat el goig immens de fer nàixer amb sa empena el dalé de salvació que en tots els cors es revifa imponent, i a n'ella li cab la gloria infinida d'haver emprés amb ferma la gesta de sa divulgació explícita, adhuc comptar ja are amb la responsabilitat greu d'administra-nos desde ont s'ens deturava en nostre avans; desde allà ont s'ens mirava amb ulls d'egoisme i d'enveja; desde allà ont hi havia abans l'obstacle per a la realització de nostres somnis fervorosos de nacionalisme i d'independència administrativa.

No obstant ocupar-ne indegudament el lloc, jo no vull fer d'aqueixes consideracions un article doctrinal, no, perquè les doctrines del nacionalisme son conegudes de tothom i millor per nosaltres, catalans de pura sang; i perquè no essent autoritat en aquest assumpte tindria sols d'interpretarles de les originals, dels qui han sigut més batalladors, més intel·ligents, més mestres que'l cronista. Emprò m'es lícit, a pesar de tot, concentrar-les en les màximes que en una sola frase ha dit en Cambó parlant a l'Ajuntament de Santiago; tota ella plena de fervor nacionalista, tota curulla de dignificadores esperances; tota abundosa de sinceritat i de admirable gentilesa: «Aquí hi ha el focus de l'acció que fa que'l poble galleg recobri sa parla.»

Volguéu-les ampliar i cerquéu-les més lluny aquestes belles paraules, i al recobrament de la parla afegiu-hi la autonomia i la desclavització dels pobles i l'abolició del jou funest del caciquisme central, i faréu de la bella Iberia un xamós conglomerat de pobles units pels llassos ferris del recíproc apoiament i per la germanor i desenrotllament llurs.

Aixó fa Catalunya; aixó haurá fet el Nacionalisme quan el seu bàlsem salvador s'hagi vessat en el cor de les regions ibèriques i guarit ses infectes llagues, empeltant-les amb la seva saba regeneradora.

EUDALD MASANA.

BAR «LA BOHEMIA»

a càrrec de

Esteve Julià

Sandwich - Begudes - Menjars a totes hores

SERVEI ESMERAT

LLOC DE REUNIÓ DELS ESPORTMANS

Obert fins a primeres hores de la matinada.

TENDA DE COMESTIBLES, TROCINERIA I PESCA SALADA

— DE —

SANTIAGO ALVAREZ

ESPECIALITAT EN LLEGUMS CUITES

Per cada compra s'entregarà al client un *tiket* del import de la mateixa, canviant-se per un *útil regal* al presentar-ne per valor de 25 pessetes.

Sant Roc, 14. — GRANOLLERS

Significació i transcendència de la creuada catalana

Catalunya, sofrida, pacienta i heroica, però no resignada, ha vist durant molts anys el seu progrés limitat i ajornada l'alta missió històrica que debia complir. Com una filla borda privada de l'apoi i de les sol·licitus paternes, vivia de caritats, més, el nostre poble es un grand poble, i amb aquestes almoines va reunir els elements per a fonamentar la seva riquesa. Respecte d'això ens han dit malgraits i injustos, perquè, fa alguns anys, que, cabalment es Catalunya el poble d'Espanya que ha conseguit més millores i concessions, però, apart de que, mai ha sigut espontaniament, altres regions, a manera de filles desamparades i malaltiques, no tenien ni esma de demanar i no podem dir d'elles que vivien, sino que morien.

Catalunya, redimida per la fortitut i el treball, sabiament orientada per uns patricis insignes, ha tingut consciencia de la seva vilior, s'ha redressat altívola i ha parlat en tó de comanda. Ha vist tremolar al butxí i un crit de victoria ha pregonat qu'es arribat el jorn de la seva deslliurança.

La missió de Catalunya no debia finir aquí. El destí li servava l'honor de brandar la campana que debia deixondir als pobles ibèrics, i, heusaquí empenyada en la grandiosa, en la noble i romántica empresa de redimir-los.

Dies passats, la visita dels gallecs va demostrar que aquesta tasca gegantina no seria malaquanyada i va donar nou braó als apóstols infadigables de l'Espanya Grand, que, suara han retornat d'aquelles encontrades amb el cor rublert d'esperances i ovirant les més fal-lagueres perspectives.

Avui no inspirem recel als pobles germans, que ja no poden creurer la llegenda separatiste i han vist que no volem sotjugar-los ni intervenir-

los. Tampoc anem allà a donar motllos per a que imitin la política catalana, doncs, quiscun ha de desenrotllar la més adecuada a la modalitat i als interessos llurs. El nostre Cambó fá poc ho ha dit als andalusos: «Na volem imposar la política catalana, car vosaltres deveu fer política andalus, i, com més distints sigueu de nosaltres, seureu més andalusos».

Aquest llenguatge nou, ha encisat als pobles espanyols desvetllant la seva personalitat i enlairant l'esperit de ciutadania dels mateixos, i, aixís preparats, esperem amb confiança que'n la lluita propera, la seva voluntat decidirá la transformació d'Espanya.

El desprestigi i vell sistema, no es dona pas per vençut i no perdona mitjans per a que la política renovadora fracassi, però nosaltres tenim fé en un triomf esclatant; més si per disort no es enderrocada la política d'antany per tot arreu, ¡malaventurat el poble que la consentí!

F. G.

Vida corporativa

Tant bon punt va quedar constituída la «Joventut Nacionalista», i per acort de la Junta general, va endressarse una comunicació al President de la benemèrita «Lliga Regionalista» de Barcelona, pregant sigüés admesa la novella entitat i oferintse-li per a tot lo que cregués necessari per a cooperar junt amb ella fins assolir els nostres ideals.

Als pocs dies varem rebre la següent lletra:

«Lliga Regionalista.—Carrer de Boters, 4 (plassa de la Cucurulla).—Barcelona.

»La Junta Directiva d'aquesta «Lliga Regionalista» en la darrera sessió tinguda, ha acordat haver vist amb gran satisfacció la constitució d'aqueixa novella entitat, pe

PROBI V. EL

Xocolata Bonasort

alimentici i reconstituent de primer ordre

major esparidament dels nostres ideals, i acceptar amb molt de gust la germanor que ens ha ofert.

»Ço que m'es grat de comunicar-vos per tal de fer-vos avinent l'esmentat acord.

»Deu us guardi per molts anys.

»Barcelona 2 de Novembre de 1917.

El President,
R. de Abadal.

»Senyor President de la «Joventut Nacionalista» de Granollers.»

No cal dir que va causar una satisfacció imensa entre tots els associats de la «Joventut».

També va fer-se semblant oferiment al nostre digne Diputat Sr. Plaja i en contestació se va rebre el següent escrit, que al mateix que l'anterior, va causarnos verdadera satisfacció:

»Sr. D. Josep Parera, President de la «Joventut Nacionalista» de Granollers.

»Volgut amic: A son degut temps vaig rebre vostra atenta comunicació del 16 del corrent, oferint el concurs de la «Joventut Nacionalista» de vostra digna presidencia per a col·laborar a l'obra patriòtica del progrés i engrandiment de Granollers i el seu districte, oferint al ensemps vostre hostatge social per a les campanyes electorals futures i anunciantme la pròxima publicació d'un setmanari regionalista.

»Me plau remerciar-vos vostres oferiments que accepto agafat, esperant que amb el concurs de tots els bons amics assolireu noves victories precursoras de la victoria definitiva que donarà la llibertat i l'autonomia a Catalunya.

»Es de V. i tots els seus consocis amic i servidor,
Bonaventura M.ª Plaja.

»Ciutat, 28 Novembre 1917.

Rectificació del Cens electoral.—Desde avui fins al 15 del corrent estaràn exposades al públic les llistes electorals que en virtut del R. D. de 23 de Juliol últim, seràn les que estaràn vigents dintre de poc, per lo que recomenem als nostres associats que no descuidin aquesta important obligació i formnin quantes reclamacions creguin justes a fi de contribuir en lo possible a la purificació del sufragi.

La «Joventut Nacionalista» donant en aquest assumpte tota l'importancia que té, ha montat un consultori públic en la Secretaria de la mateixa, ahont se facilitaràn tots els datos que se li demanin els dimarts i dijous de 9 a 10 de la nit.

En Junta general celebrada el dia 8 del passat mes de Desembre, el Concell Directiu de la nostra Joventut, va quedar constituït en la següent forma:

President, Josep Parera.—Vispresident, Artur Gasset.—Tresorer, Jacint Torrents.—Vocals: Martí Raich, Alfred Baró, Ramón Palaus.—Secretari, Josep Comas.

El dibuix de la portada de Foc Nou, es degut al nostre consoci D. Francisco Coma. No cal dir que ha sapigut armonitzar el bon gust dintre del esperit de catalanitat de la publicació. Desde aquestes columnes li donem la mes coral enhorabona.

NOTICIARI

Feliç any nou.—La redacció de Foc Nou, desitja als subscriptors i llegidors, que enguany els sigui propici.

Segons antecedents, l'Ajuntament que avui té de constituir-se ho serà en la següent forma:

Alcalde, D. Joan Montañá

Primer Tinent, Paulí Torras.

Segón Tinent, Josep Marimón.

Primer Síndic, Albert Murtra.

Segón Síndic, Carles Puigrodón.

Insertem la notleia o titol d'informació i ja veurem si es confirma.

Organitzat per la «Secció Artística» del Casino de Granollers, el passat diumenge va celebrar-se en el saló-platea del mateix, un dinar per a festejar l'acertada direcció desde la seva presidencia a D. Magi Anglés i demés companys de Junta. Al vol de la taula presidencial si van reunir un gran nombre de socis per a testimoniar l'apreci que es té a dits senyors. Varen fer-se varis brindis, tots ells encoratjant-los a seguir la campanya iniciada.

L'apat servit per la Fonda d'Europa fou elogiati per tots els comensals per lo espléneit i ben distribuït.

LAS NOVEDADES

Carrer de A. Clavé, 8 : Granollers

Camiseria.—Corbateria —Corres.—Colls i Punys.—Lliga-cames.—Elàstics
Roba blanca.—Genres de punt

EXTENS ASSORTIT

PREU FIXE

AQUESTA CASA REGALA ELEGANTS TARGETES PERFUMADES ALS COMPRADORS

En les passades festes de Nadal, totes les societats d'aquesta vila varen rivalitzar una amb altra per a fer més agradoses tals diades.

Tot se va concloure amb balls i tots varen esser concurríidíssims.

Com a novetat va distinguir-se el «Cassino», que al centre del saló instal·là un arbre carregat de llums de color i regals que's varen distribuir entre les senyores i senyoretetes.

També i seguint la tradició, al «Centre Catòlic» va representar-se els clàssics *Pastorets* que com sempre se varen veurer concorreguts.

La caiguda d'una estrella

(DEL ESCRIPTOR SUECH RUST ROEST)

Era la nit hermosa, amb un blau fosch, sense núvols el cel y clavetejat d'estrelles relluents. La comitiva anava al davant y caminaven vores del mar per un esquifit corriol y conversaven amb animació. Se retreyen els escayents dies y lo finar del estiu, emplujat sempre. Després se preguntà:

—¿Y cómo estigüé allá al Sur, señor doctor?

—Magnífic; el raig de lluna en el gran canal de Venecia hi ha que véurel. Aquella temperatura no es comparable amb la d'eix mar del Nort, sempre freda y crudel. Me trobava abans del mitjdia al Lido...

Desaparegué la veu al tombar els conversaires la punta d'una roca que avansava cap al mar.

Leonart Hoffmann se parà.

—¿Vol sentarse un moment, senyoreta Signe?

—Sí, amb molt gust, pero ahont? No veig lloch per seure.

—Aquí, sota d'aquesta penya, donguim la mà; aixís!

Ella es va assentá, pero de certa manera, pera deixar seti a n'ell

Restá silenciosa y es contemplava les llunyances del mar.

—¿Amb qué pensa, senyoreta Signe?

—Esperava que caigués una estrella. Tinch per demanar un dó.

—¿No té vosté quan desitja? Aixís m'ho creya.

—Ah, Deu meu, ¿qui ho té tot? Si vosté hi pensa potser també voldria alguna cosa més que no posseheix.

¿Li ofería ella un motiu? Bé s'ho cregué ell per un moment, pero desseguida es doná compte de que seguía abstreta y no feya cas de ses mirades.

—Abans no caigui una estrella, podríam contarnos, senyoreta Signe, com nosaltres podém ferho, lo que abdós desitjém. Aquestes coses volen tenirsho pensat; si's deixa passar la ocasió després ja no si es a temps.

—No necessito ferho perque dia y nit penso amb lo

mateix, y tal vegada no es propi que'n parli, y n'haig de parlar encara que sembli un contraentit...

Va estendre'ls brassos com si volgués abraçar a n'algú.

—No sé lo que dech dir; may ho soch desitjat tant intens, tant calurosament com ara ho desitjo—va musitá ell amb veu apagada.—Fins avuy la meva voluntat m'ha ajudat a la consecució de mes aspiracions, pero en aquest assumpto espero l'auxili de la bona estrella.

—Lo mateix me passa a mi, si bé jo crech en la forsa de la voluntat... Oh, no pot figurarse el volguer de la meval

Brillaven sos ulls, per sos llavis s'hi dibuixava la energia y apelotonava de ferm ses petites manetes d'infantona. Amb sa mirada penetrant aixís la va veurer ell a la desmayada claror de la lluna; ho va veurer, desde son seti, confós amb l'ombra, recotzat en la penya y amb els braços encreuats darrera la nuca.

—¿Donchs?

—Sí, vosté suposará de lo que's tracta; vaig notarho quan aquí mateix un altre dia en varem parlar... Es particular parlarne... si ha de semblar una tontería...

—Oh, no..... nosaltres.....

Y ell s'apressurá a inclinar-se.

—Vamos, si.... Vosté ja ho sab que canto.

Tant impensat era, tant diferent de lo que ell presumia, que aná per aixecarse, més no's mogué. Ella no's va adonar de lo que passava pel seu companyant.

—No, no m'interrumpeixi; no vull que m'aduli; ademés, sé que a vosté la meva veu li agrada. Ho he conegut. No, no es cap cosa del altre mon. ¿Sab per qué tant amenut li pregava entrés y tenia desitjos pera que'm sentís cantar? Si, perque confiava amb el seu criteri. Vosté es un excelent filarmónich, no un músich de professió, gracias a Deu; de ser aixís me causaria inquietut. Vosté sent la música amb el mateix carinyo que un devot la religió, y, per altre part, ha sentit molta música, la mellor, la més excelent. ¿Pensa en altre cosa o escolta quant li dich?

—¿Escoltol

—Vamos, devant seu soch cantat com no m'hauria atrevit devant d'un altre. May havia pensat: aquí tens una persona que critica, que jutja, el tó a que dech adaptar-me... Sols he pensat: Hoffmann comprén les meves facultats fins ahont arriuen. Es com un llas invisible existent entre'ls dos, y que fóra de nosaltres ningú pot distingir.

—¿Signel

Ella no's va fixar amb l'exclamació d'ell, estava capficada ab lo del tó de la seva veu, y pensava únicament en aixó, en lo que ella tractava d'expressar.

—Sí, a voltes, volia oblidarme de que vosté estigüés present! Me feya la ilusió de trovarme ben be sola, com si cantés pera mí mateixa, y per aquest motiu podia vosté jutjar-me mellor que'l meu propi mestre... diguimho amb sinceritat; ¿creu que puch arriuar a ser alguna cosa?

De prompte exhalá un profons sospir com si s'hagués arrencat una pedra del cor y es va mirar a Hoffmann.

Canut Morató

Pintor i decorador

Gran assortit en papers pintats

Prim, 62 Granollers

PLANCHAT A EMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. CLAVÉ, 18

☀ GRANOLLERS ☀

Tingué aquest de dominarse pera no agafarli la ma y petonejarli, y rodejarli el coll amb el bras.

—¿Qué pensa, Signe?

—¡Creguim, voldria arriuar a ser artista, verdadera artista, famosa, no una dilettanti, no una que brilla en reu-nions, sino una artista completa! Voldria treballar, tinch energia fins al punt de que si eixa muralla de penyas fos obstacle a la meua ilusió, me sobriaria empena per ende-rrocarla. ¿Qué'm contesta?

—Vosté está dotada de moltes qualitats pera l'objecte que's proposa: una veu com pocas n'hi hagi d'hermosa y gentil, es jove...

—Si, vritat. Y no tinch altre pensament y altre desitj. Si mentres estém sentats aqui, caigués una estrella, el meu ideal se compliria amb la rapidés del llamp; podria marxar al hivern, estar quatre o cinch anys fora, treballar día y nit, y després... Julia a debutar y completar la meua felicitat.

—Aplausos, aixecar el teló y presentarse altre vegada a la escena, coberta amb una pluja de flors, ¿no es aixis senyoreta Signe?

—Si, amb aixó també hi penso. Pero devant de tot-hom dech presentarme contenta, al menys no descontenta. Y si a n'algú haig d'estar reconeguda y estimar.... ha de ser sens dupte al meu professor y a vosté. Quan assi el meu debut, vosté seurá a la fila d'orquestra, pàlit, amb els ulls oberts, y com estaré tant a la vora, si lográ emocionarse be, el día següent de trovarnos, me dirá: —Julia, no n'he sentit may cap com vosté;—o no tindria necessitat de dirme res sino mirarme com acostuma quan jo he cantat y a vosté li ha plagut... ja sab que'l com-prench perfectament.

Mentres ella parlava, ell se mossegava'ls llavis fins a ferse mal. Volia esbrinarho pera quedarne convenut. Li semblava que no la entenia ni ella entenia a n'ell. Parlá pausadament amb una veu que no lograva donarli un tó de serenitat.

—Y, vosté no ha pensat en una altre cosa, en desitjar quelcom més, com per exemple, que algú l'estimés per sobre totes les coses del mon... pera qui vosté ho fora tot... després a la vegada estimarlo vosté també... formar una familia, ahont pogués esplayarse cantant sas hermo-ses cançons, una persona que la fes felis....

—No, la vritat, no, no'm convé, es precisament amb lo que no hi pensat, lo que may se m'ha ocorregut; may

m'hi sentit inclinada a lo que vosté indica, y ja tinch di-vuit anys!

—Pero si vosté notava que un home l'estimés....

—No crech poguerho notar si ell no's declarava sense circumloquis y valent tonto seria si no veyá al moment que sols puch pensar amb la meua afició. No es possible que ningú xiuxegi d'amor a qui parla tant clar. No's pot servir a dos senyors a la vegada. Darrerament el mestre de capella'm deya que una cantant no devia casarse, y vosté be hi va assentirhi; y com no estimo a ningú, per consegüent, no necessito pensar en eixes coses, y molt me'n guardaré de caure en aytal tentació... ¡Allá... oh, oh, ven!

—Y se va aixecar depressa.

—Ha vist, ha vist!

—Ha caigut una estrella!

—Sí, y precisament hi pensava en lo mateix instant que s'extinguia... ¿Desitja vosté alguna cosa?

—No.

—Oh, perque no, si ho haviam convingut: vosté esta-va distret.

—No, senyoreta Signe, no era encara convingut.

—¿No? Parli!

—Lo que voldria dirli no l'interessa. Més me ve a la memoria una altra estúpida superstició sobre la caiguda d'una estrella... estich segur d'haverla sentida a contar...

—Veritat, pero es tant trista que no convé pensarhi. Se diu que quan cau una estrella es mort una persona....

—Lo que m'ha passat a mi. A la caiguda d'una estre-lla l'un saboreja la gloria y'ls homenatjes, y l'altre... li es-devé una cosa com si fos la mort. Es lògich, aixís es la vida. Pero no sent que comensa a fer fret; el vent s'en-verrina; a la nit hi haurá tempesta. Vosté, senyoreta Sig-ne, ha de vetllar per la seva veu. Es una condició impor-tant, si vol que sigui veritat la profecia de l'estrella, ¿Ve? Anémsen!

—Sí, té rahó, aqui fa fret, podria refredarme. Vosté sempre tant intelligent, senyor Hoffmann!

—No, per desgracia meua, no; pero sempre'm serviré d'alguna cosa lo tenir desitjos d'adquirirlo el dó de ser intelligent, y estaré previngut pera demanarho per quan tinga ocasió de veurer la caiguda d'una altra estrella.

J. VIDAL Y JUMBERT.

FERRAN PALAU, s. en C.

BANQUERS

Corresponsals del «Banc de Barcelona» (Sucursal núm. 1), del «Banc Hispano-Americà» i «The London County & Westminster Bank Ltd.»

Josep A. Clavé, 34. — Teléfon 50. — GRANOLLERS

Negociem els cupons venciment de 1.er de Gener

Operacions de Banca de totes classes.—Negociació y cobro de efectes de comerç.—Emissió de checs.—Ordres de borsa, negociació y cobro de cupons, etc., etc.

Fàbrica d'olis i sabons

FILL DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

IMPREMTA

— DE —

F. CUCURELLA

IMPRESIONS DE TOTES MENES

ESPECIALITAT EN LES DE COMERS

CARRER DE CORRÓ, 9
GRANOLLERS

DISPONIBLE

LLUIS SERRA I GUARDIA

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA. — DESCOMPTE DE LLETRES. — CHECS. — PAGO DE CUPONS. — COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGUES PER A ARRENDAR

Ricoma, núms. 79 i 81. - Teléfon 516. - Granollers

ACADEMIA DE TALL

(SISTEMA MARTÍ)

baix la direcció de

RAFAELA TORRENTS**CONFECCIONS EN COLOR, BLANC
I COTILLES**

Classes de 9 matí a 9 vespre

A. Clavé, 30, pis 2.^{on}. - Granollers**FÀBRICA DE BORREGOS DE CARDEDEU
AL ENGRÓS I AL DETALL****GENIS SERRA**Elaboració especial per els Restaurants de
les Estacions de Granollers i Girona.**EXPORTACIÓ A PROVINCIAS****PALMA, 1 GRANOLLERS****B O S C H****FOTOGRAF****GRANOLLERS****XOCOLATES
PUCHADES**Son els millors : : Demanis a totes les bones
pastisseries i en la confiteria**ENRIC PUCHADES****PLAÇA MAJOR, 18
GRANOLLERS****R. MARTINEZ & C.^a****RAMBLA DE LES FLORS, 33****EXPORTACIÓ E IMPORTACIÓ****FLETAMENT DE VAIXELLS**Motors marins, auto-mòvils FORD, màquines elèctriques per a
planchar HOFF-MAN.Grand stok de màquines d'escriurer UNDERWOOD, últim model
d'importació directe.

Representants per a Catalunya

DE LA CASA

JOAN GRANADOS I FILL

de Xereç de la Frontera,

culliters i magatzemistes de vins selectes